Galateni

Epistola către Galateni

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:29:02

CAPITOLUL 1

1:1 Pavel, apostol, nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus Hristos, și Dumnezeu Tatăl, Care L-a înviat din morți,

1:2 și toți frații care +sunt cu mine, către adunările Galatiei.

1:3 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl, și *de la* Domnul nostru Isus Hristos,

1:4 Care S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scape din prezentul veac răufăcător, după voia lui Dumnezeu și Tatăl nostru,

1:5 a Căruia *să fie* gloria în vecii vecilor. Amin.

1:6 Mă mir că așa de repede sunteți transpuși de la chemarea voastră † în harul lui Hristos, într-o altă evanghelie;

1:7 care nu este alta; doar că sunt unii care vă tulbură, și vor să schimbe Evanghelia lui Hristos.

1:8 Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar evangheliza altfel † decât ce v-am evanghelizat noi, anatema să fie.

1:9 Așa cum am spus mai înainte, și acum din nou spun, dacă cineva vă evanghelizează altfel decât ce ați primit anatema să fie.

1:10 Căci acum, pe oameni caut eu să satisfac, sau pe Dumnezeu? Sau caut eu oamenilor să plac? Căci dacă încă oamenilor aș plăcea, al lui Hristos rob nu aș fi.

1:11 *Vă* fac cunoscut însă vouă fraților, *despre* Evanghelia cea evanghelizată de mine, că *aceasta* nu este potrivit † omului.

1:12 Căci nici eu de la om *nu* am primit-o, nici nu am primit-*o* prin învățătură †, ci printr-o descoperire de la Isus Hristos.

1:13 Căci ați auzit *despre* a mea purtare de altă dată în iudaism, că în mod exagerat am persecutat adunarea lui Dumnezeu, și o devastam.

1:14 Și progresam în iudaism mai mult decât mulți de o vârstă cu mine din rasa † mea, peste măsură de zelos fiind, *cu privire la* ale părinților mei tradiții.

1:15 Când însă a binevoit Dumnezeu, (Care m-a pus deoparte din pântecele mamei mele, și *m*-a chemat prin harul Lui),

1:16 să descopere pe Fiul Lui în mine, ca să-L evanghelizez † printre națiuni, îndată nu m-am sfătuit cu carnea și sângele;

1:17 nici nu am urcat la Ierusalim către cei înainte de mine apostoli; ci am mers în Arabia, și din nou m-am întors la Damasc.

1:18 Apoi, după trei ani, am urcat la Ierusalim ca să fac cunoștință cu Petru, și am rămas cu el cincisprezece zile.

1:19 Dar alți apostoli nu am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului.

1:20 Iar acestea pe care vi *le* scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

1:21 Apoi am venit în regiunile Siriei și Ciliciei.

1:22 Și eram necunoscut la față adunărilor din Iudeea, cele în Hristos.

1:23 Și doar auzeau † că, Cel persecutându-ne înainte, acum evanghelizează credința pe care altă dată *o* devasta.

1:24 Și-*L* glorificau datorită mie pe Dumnezeu.

CAPITOLUL 2

2:1 Apoi după paisprezece ani, din nou am urcat la Ierusalim cu Barnaba, luându-*l* cu mine și pe Tit.

2:2 Și am urcat potrivit unei revelații, și le-am prezentat Evanghelia pe care o predic printre națiuni, însă în privat celor însemnați, ca nu cumva în zadar să alerg, sau să fi alergat.

2:3 (dar nici chiar Tit, care *era* cu mine, grec fiind, n-a fost obligat să se taie împrejur);

2:4 și aceasta datorită intruziunilor falșilor frați, care s-au introdus pe furiș să iscodească libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Isus, ca să ne aducă în robie totală;

2:5 cărora nici măcar pentru o oră *nu le*-am adus supunere, ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.

2:6 Dar de la cei considerați a fi ceva, orice erau ei odată, nimic nu-mi importă; fața, Dumnezeu, *fața* omului nu *o* ia în considerare †; căci mie cei considerați a fi ceva nimic nu *mi*-au comunicat în plus.

2:7 ci dimpotrivă, văzând că mi-a fost încredințată Evanghelia pentru necircumcizie †, după cum lui Pentru pentru circumcizie,

2:8 (căci Cel ce a lucrat cu energie în Petru pentru apostolia tăierii împrejur, a lucrat cu energie și în mine printre națiuni),

2:9 și cunoscând harul care *mi*-a fost dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, care-*s* considerați a fi stâlpi, *mâna* dreaptă *mi*-au dat-*o* mie și lui Barnaba, *dreapta* comuniunii, ca noi *să mergem* la națiuni, iar ei la tăierea împrejur;

2:10 numai de cei sărmani să ne amintim, ceea ce m-am și străduit, chiar aceasta, să fac.

2:11 Când însă a venit Petru în Antiohia, pe față lui m-am opus, căci de condamnat era.

1:6 † sau: de la Cel ce vă chemă
1:8 † dincolo, lângă, altceva
1:11 † după
1:12 † nu mi-a fost predată pedagogic
1:14 † națiunea
1:16 † binevestesc
1:23 † auzind erau
2:6 † Dumnezeu nu ia în considerare fața omului
2:7 † pentr cei netăiați împrejur

2:12 Căci înainte de venirea unora de la Iacov, cu națiunile mânca; când însă *ei* au venit, s-a retras și s-a separat el însuși, fiindu-*i* frică de cei din tăierea împrejur.

2:13 Și s-au prefăcut împreună cu el și ceilalți iudei, așa că și Barnaba a fost atras de ei în ipocrizie.

2:14 Dar când am văzut că nu umblă drept potrivit adevărului Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor, Dacă tu, iudeu fiind, ca națiunile trăiești și nu ca un iudeu, de ce pe națiuni *le* obligi să se iudaizeze?

2:15 Noi, din fire, iudei *suntem*, și nu dintre națiuni, păcătoși;

2:16 dar știind că nu *e* îndreptățit omul din lucrările legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, și noi în Hristos Isus neam încrezut, ca să fim îndreptățiți din credința în Hristos, și nu din lucrările legii; fiindcă nu va fi îndreptățită din lucrările legii nicio carne.

2:17 Dacă însă, căutând să fim îndreptățiți în Hristos, am fi găsiți *în același timp* și păcătoși *fiind* noi, atunci Hristos *e* al păcatului slujitor? Să nu fie.

2:18 Căci dacă ceea ce am dărâmat, pe aceastea din nou *le* zidesc, profanator *al legii* pe mine însumi mă dovedesc.

2:19 Căci eu prin lege față de lege † am murit, ca pentru Dumnezeu să trăiesc.

2:20 Cu Hristos am fost împreună crucificat, *și* trăiesc, însă nu mai *trăiesc* eu, trăiește însă în mine Hristos; ceea ce dar, acum trăiesc în carne, în credință *o* trăiesc, cea în Fiul lui Dumnezeu, Cel iubindu-mă, și *care* S-a dat pe Sine pentru mine.

2:21 Nu lepăd harul lui Dumnezeu. Căci dacă prin lege *e* dreptatea, atunci Hristos degeaba a murit.

CAPITOLUL 3

3:1 O galateni fără minte, cine v-a fermecat, *ca* adevărului să nu vă supuneți, *voi* care sub ochi, pe Isus Hristos *L-* ați avut zugrăvit în mijlocul vostru crucificat?

3:2 Aceasta numai vreau să știu de la voi, din lucrările legii Duhul L-ați primit, sau din ascultarea credinței?

3:3 Așa de fără minte sunteți? După ce ați început în Duh, acum în carne sfârșiți?

3:4 Atâtea *necazuri* ați suferit în zadar, dacă într-adevăr chiar în zadar.

3:5 Cel care deci vă dă Duhul, și lucrează cu energie putere în voi, *o face* din lucrările legii sau din ascultarea credinței?

3:6 Așa cum Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i-a fost socotit drept dreptate.

3:7 Să cunoașteți deci că cei din credință, aceștia sunt fii ai lui Avraam.

3:8 Prevăzând dar Scriptura că din credință îndreptățește pe națiuni Dumnezeu, a vestit mai dinainte această veste bună lui Avraam, *spunând* că, Binecuvântate vor fi în tine toate națiunile.

3:9 Astfel că cei din credință sunt binecuvântați *împreună* cu credinciosul Avraam.

3:10 Căci toți câți din lucrările legii sunt, sub blestem sunt. Căci e scris, Blestemat e oricine care nu stăruie în toate cele care au fost scrise în sulul cărții legii ca să le facă.

3:11 Iar că prin lege nimeni nu e îndreptățit față de Dumnezeu e clar! fiindcă *zice*, Cel drept din credință va trăi.

3:12 Dar legea nu este din credință; ci *zice*, Cel făcând acestea, *acel* om va trăi prin ele.

3:13 Hristos ne-a scos din blestemul legii, devenind pentru noi blestem. Căci e scris, Blestemat e oricine *e* atârnat pe lemn,

3:14 așa încât, către națiuni binecuvântarea lui Avraam să aibă loc în Hristos Isus, așa încât promisiunea Duhului s-*o* primim prin credință.

3:15 Fraților, potrivit omului vorbesc – Chiar și unui om care a ratificat un legământ, nimeni nu *îl* anulează sau *îi* adaugă *ceva*.

3:16 Și lui Avraam *i*-au fost pronunțate promisiunile, și seminției lui. Și nu zice semințelor, ca față de mai multe; ci ca față de una singură *spunând*, Și seminței tale, care este Hristos.

3:17 Acesta dar spun, legământul încheiat mai dinainte de Dumnezeu în Hristos, după ani patru sute și treizeci având loc legea, nu e desființat, ca să facă fără efect promisiunea.

3:18 Căci dacă din lege *e* moștenirea, nu mai *e* din promisiune; dar lui Avraam prin promisiune *i*-a dăruit-*o* prin har Dumnezeu.

3:19 Pentru ce atunci *este* legea? Datorită infracțiunilor † a fost adăugată, până când urma să vină Sămânța Căreia I-a fost făcută promisiunea, rânduită prin îngeri în mâna unui Mijlocitor.

3:20 Dar Mijlocitorul nu este al unuia, dar Dumnezeu Unul este.

3:21 *E* atunci legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Să nu fie. Căci dacă ar fi fost dată o lege care să poată să dea viață, cu adevărat atunci din lege ar fi dreptatea.

3:22 Dar a închis Scriptura toate sub păcat, pentru ca promisiunea din credința în Isus Hristos să fie dată celor ce cred.

3:23 Iar înaintea venirii credinței, sub lege eram păziți, împreună închiși pentru cea care urma să fie, a credinței descoperire.

3:24 Așa că legea instructorul nostru a devenit pentru Hristos, ca din credință să fim îndreptățiți.

3:25 Venind dar la credință, nu mai suntem sub un instructor.

3:26 Căci toți fii ai lui Dumnezeu sunteți prin credința în Hristos Isus.

3:27 Căci toți câți ați fost botezați †, cu Hristos v-ați îmbrăcat.

2:19 † lit. legii

3:19 † încălcărilor legii

3:27 † cele mai multe ms. folosesc: Toți câți ați fost botezați în Hristos, cu Hristos v-ați îmbrăcat.

3:28 Nu este nici iudeu, nici grec; nu este nici rob, nici *om* liber; nu este parte bărbătească și parte femeiască; căci voi toți unu sunteți în Hristos Isus.

3:29 Și dacă voi *sunteți* ai lui Hristos, atunci a lui Avraam sămânță sunteți, și, potrivit promisiunii, moștenitori.

CAPITOLUL 4

4:1 Spun însă că atâta timp cât moștenitorul copil este, în niciun fel nu e diferit de un rob, *deși* stăpân al tuturor lucrurilor este;

4:2 ci sub gestionari este, și administratori până la prescrierea † tatălui.

4:3 Tot așa și noi, când eram copii, sub elementele lumii, eram robiți.

4:4 Când însă a venit plinătatea timpului, a trimis Dumnezeu pe Fiul Lui, născut din femeie, născut sub lege,

4:5 ca pe cei de sub lege să-*i* răscumpere, ca înfierea s-*o* primim.

4:6 Și fiindcă sunteți fii, a trimis Dumnezeu Duhul Fiului Lui în inimile voastre, strigând, Avva, Tată.

4:7 Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă *ești* fiu, *ești* și moștenitor al lui Dumnezeu prin Hristos.

4:8 Dar atunci, în adevăr, ne cunoscând pe Dumnezeu, slujeați ca robi celor care nu sunt din fire dumnezei.

4:9 Acum însă, după ce *L*-ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la aceste slabe și sărmane elemente, cărora din nou, ca la început, să *le* slujiți ca robi doriți?

4:10 Zile respectați, și luni, și vremuri, și ani?

4:11 Mi-e frică pentru voi, ca nu cumva în zadar să mă fi ostenit pentru voi.

4:12 Faceți-vă ca mine, căci și eu ca voi *sunt* fraților, vă implor! În nimic nu m-ați nedreptățit.

4:13 Și știți că în slăbiciunea cărnii v-am vestit Evanghelia la început;

4:14 Și încercarea † mea, cea din carnea mea, nu ați disprețuit-*o*, nici nu ați respins-*o* cu scârbă †; ci ca pe un înger al lui Dumnezeu m-ați primit, ca pe Hristos Isus.

4:15 Care deci era fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că dacă ar fi fost posibil, ochii voștri scoțându-*vă* mi i-ați fi dat.

4:16 Astfel deci, vrăjmaș v-am devenit adevărul vorbindu-vă?

4:17 Ei sunt zeloși pentru voi, *dar* nu spre bine, ci să vă excludă doresc, ca pentru ei să fiți zeloși.

4:18 Bine însă *e* să fiți zeloși pentru bine mereu, și nu numai în prezența mea la voi.

4:19 Copiii mei, pentru care din nou simt durerile nașterii până când va lua chip Hristos în voi.

4:20 Și aș dori să fiu prezent cu voi acum, și să-mi schimb glasul meu; căci sunt perplex cu privire la voi.

4:21 Spuneți-mi, voi care sub lege vreți să fiți, legea nu *o* ascultați?

4:22 Căci este scris că Avraam doi fii a avut; unul din *femeia* cea sclavă, și unul din cea liberă.

4:23 Dar în adevăr, cel din cea care era sclavă potrivit cărnii a fost născut, cel însă din cea liberă, prin promisiune.

4:24 *Lucrurile* acestea sunt spuse în alegorie; căci acestea sunt cele două legăminte; unul, în adevăr, de pe muntele Sinai, în robie născut, care este Agar;

4:25 căci Agar este muntele Sinai în Arabia, și corespunde actualului Ierusalim, și ea † slujește în robie cu copiii ei.

4:26 Dar Ierusalimul de sus liber este, care este mama noastră a tuturor.

4:27 Căci e scris, Bucură-te *tu* cea sterilă, care nu dai naștere; izbucnește *de bucurie* și strigă; tu cea care nu ești în durerile nașterii; căci mulți *sunt* copiii celei părăsite, mai mulți decât ai celei având bărbat.

4:28 Iar noi, fraților, ca Isaac, ai promisiunii copii suntem.

4:29 Dar după cum atunci, cei din carne născuți *îi* persecutau pe cei *născuți* din Duhul, tot așa *e* și acum.

4:30 Dar ce spune Scriptura? Izgonește pe sclavă și pe fiul ei; căci nicidecum nu va moșteni fiul sclavei *împreună* cu fiul celei libere.

4:31 Astfel, fraților, *noi* nu suntem ai slujitoarei copii, ci ai celei libere.

CAPITOLUL 5

5:1 În libertatea deci în care Hristos ne-a eliberat, stați tari, și nu vă lăsați opresați din nou , sub un jug de robie.

5:2 Iată, eu Pavel vă spun că dacă veți fi tăiați împrejur, Hristos, vouă, la nimic nu vă folosește.

5:3 Și mărturisesc din nou oricărui om tăiat împrejur că dator este ca întreaga lege s-*o* țină.

5:4 Niciun folos nu aveți de la Hristos, voi cei ce prin lege vă îndreptățiți, din har ați căzut.

5:5 Căci noi în Duh, din credință, speranța dreptății *o* așteptăm.

5:6 Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur asupra vreunui lucru *nu* are forță, nici necircumcizia, ci credința prin iubire lucrând cu energie.

5:7 Voi alergați bine; cine v-a sleit *avântul* ca adevărului să nu vă supuneți?

5:8 Înduplecarea *aceasta* nu *e* de la Cel ce vă cheamă.

5:9 Puțină drojdie toată frământătura o dospește.

5:10 Eu *am* încredere despre voi în Domnul, că nu în alt fel veți gândi; iar cel ce vă tulbură își va purta judecata, oricine ar fi.

4:2 † timpul hotărât mai dinainte
4:14 † sau: ispita
4:14 † oc

4:25 † cetatea Ierusalimului

5:11 Eu însă fraților, dacă tăierea împrejur încă *o* predic, de ce *sunt* încă persecutat? Atunci e lăsată jos poticnirea crucii.

5:12 De-ar fi ca să se taie de tot cei ce vă instigă.

5:13 Căci voi la libertate ați fost chemați fraților; numai nu la libertatea care să fie prilej † cărnii, ci prin iubire slujiți ca robi unii altora.

5:14 Căci întreaga lege într-un singur cuvânt se împlinește, în acesta, Să-*l* iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

5:15 Dacă însă unii pe alții vă mușcați și vă devorați, luați seama ca nu cumva unii pe alții să vă nimiciți.

5:16 Spun dar, prin Duhul umblați, și pofta cărnii nicidecum n-*o* veți împlini.

5:17 Căci carnea poftește împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea se împotrivesc unele altora, așa încât nu ce lucruri ați vrea să faceți.

5:18 Dacă însă de Duh sunteți călăuziți, nu sunteți sub lege.

5:19 Și evidente sunt lucrările cărnii; care sunt, adulter, preacurvie, necurăție, destrăbălare,

5:20 idolatrie, vrăjitorie, vrăjmașii, certuri, gelozii, mânii, neînțelegeri, dezbinări, secte,

5:21 invidii, ucideri, bețiii, orgii, și altele asemenea acestora; despre care vă spun mai dinainte, cum și v-am spus deja, că cei ce lucruri ca acestea practică, împărăția lui Dumnezeu nu *o* vor moșteni.

5:22 Dar rodul Duhului este iubire, bucurie, pace, îndelungărăbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie,

5:23 blândețe, înfrânare: împotriva unora ca acestea nu este lege.

5:24 Iar cei ai lui Hristos, carnea au crucificat-*o împreună* cu pasiunile și poftele.

5:25 Dacă trăim în Duh, în Duh de asemenea să ne dirijăm umblarea.

5:26 Să nu devenim iubitori de glorie deșartă, unii pe alții provocându-ne, unii pe alții invidiindu-ne.

CAPITOLUL 6

6:1 Fraților, chiar dacă ar fi luat prin surprindere un om de vreun delict, voi cei duhovnicești îndreptându-*l,* gata făcându-*l* din nou pe unul ca acesta cu duhul blândeții, fiind atent la tine însuți ca nu cumva și tu să fii ispitit.

6:2 Unii altora sarcinile purtați-*vă*, și astfel veți împlini legea lui Hristos.

6:3 Căci dacă gândește cineva că este ceva, nimic fiind, pe sine se înșeală.

6:4 Și lucrarea lui însuși s-*o* pună la încercare fiecare, și atunci față de sine numai laudă va avea, și nu față de celălalt.

6:5 Căci fiecare propria lui sarcină *își* va purta.

6:6 Și să facă parte cel ce primește învățătura Cuvântului, *să facă parte* celui ce dă învățătură, din toate bunurile.

6:7 Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu Se lasă luat în râs; căci ce seamănă omul, aceea va și secera.

6:8 Căci cel ce seamănă în carnea lui, din carne va secera stricăciune; dar cine seamănă în Duhul, din Duhul va secera viață veșnică.

6:9 Și binele făcându-*l*, inepuizabili să fim †; căci la vremea potrivită vom secera, *dacă* nu ne vom opri *acum din lucru*.

6:10 Astfel deci, după cum ocazie avem, să lucrăm binele față de toți, și în mod special față de cei din casa credinței.

6:11 Priviți cu ce mari litere v-am scris cu propria mea mână.

6:12 Toți câți doresc să aibă o bună aparență în carne, aceștia vă obligă să vă tăiați împrejur, numai ca nicidecum, pentru crucea lui Hristos, să fie ei persecutați.

6:13 Căci nici cei tăiați împrejur, *nici* ei înșiși legea *nu o* păzesc; ci doresc ca voi să fiți tăiați împrejur, ca în carnea voastră să se laude ei.

6:14 Mie însă, să nu-*mi* se întâmple să mă laud, decât numai în crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care, față de mine, lumea a fost crucificată, și eu față de lume.

6:15 Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur asupra vreunui lucru *nu* are forță, nici necircumcizia, ci *a fi* o nouă creație.

6:16 Și toți câți regulii acesteia se vor conforma, pace *să fie* peste ei, și milă, și peste Israelul lui Dumnezeu.

6:17 În rest, tulburare nimeni să nu-mi facă; fiindcă eu semnele Domnului Isus în trupul meu *le* port.

6:18 Harul Domnului nostru Isus Hristos *să fie* cu duhul vostru, fraților. Amin.

5:13 † ocazie, pretext, punct de plecare pentru atac

6:9 † să nu obosim făcând binele